

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Égész évre 6 koron.
Egyes száma ára 4 fillér.

MEGLÉGIK HETEKENT KÖZBE-
szállítanak az egyes rend-
vált alkalmakkor.

A VÁROS

SZERKESZTŐSÉG:
Városi közelevélről (tűzrohiz,
földszint 7. sz. ide küldendő) a kéziratok.

KIADÓHIVATAL:
Városi könyvnyomda-vállalat
redakció. Ide küldendő az előfizetési díjak és hirdetések.

KÖZIGAZGATÁSI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Főszerkesztő: VECSEY IMRE. ♦♦ Felelős szerkesztő: KONCZ ÁKOS.

Kiadóhivatalos: A VÁROSI KÖNYVNYOMDA-VÁLLALAT.

Thaly Kálmán dr.

Debreczen sz. kir. város I. kerületének országgyűlési képviselőjét, a nagynevű történettudóst, a Rákóczi korszak fényes tollu megíróját Ő Felsege valóságos belsei titkos tanácsossá nevezte ki.

Thaly Kálmán egész életét szép és nemes földadatoknak lelkes, buzgó és sikeres szolgálata ékesíti. A tudomány terén kifejtett működéssel egyaránt hervadhatatlan érdemeket szerzett. Történelmi művei jókora könyvtárt tölthetnek meg s főképp a Rákóczi-korszak történelmi eseményeinek és irodalmi hagyatékának föltárásával ércnél maradandóbb emléket állított magának. Fáradhatatlan munkásságának koronáját — s egyuttal élete legszebb álmának valóságát — érte el II. Rákóczi Ferenc és bujdosó társai hamvainak hazaszállítása pillanatában. A *vén kuruc* — amint Thaly Kálmánt nevezni szoktak — elérte azt, hogy a nemzet leróltta-állalt egyik legnagyobb fia: az ideál magaslatán álló nemzeti hős iránt, amire azonban fiatalága első munkáiban gondolni sem mert s ami az ő művei és az ő propagálta lelkesedése és kitartó energiája nélkül most még aligha ment volna végbe. Bámulatos az a munkabírás, amelyet kifejteni tudott. Az Akadémián, a Történelmi Társulatban, a közéletben és a politika mezéjén a legtevékenyebb munkásság részese volt mindenkor s nemcsak maga dolgozott, hanem mások munkájának is buzdítója és irányítója volt. Számos munka és számos alkotás az ő ötleitén, az ő tanácsának, vagy az ő izgatásának köszönheti létrejöttét. Érdemei és munkássága csak — pusztá adatsáink fölsorolására is hasárok kellenének. Pályájának kimerítő méllatására pedig vasok kötetel kellene írni. Erre mi — a nap történetének krónikásai — nem gondolhatunk. Éppen csak vázolni akartuk Thaly Kálmán életének és működésének széles kereteit, megokolva ezzel azt a közbecsnet, amelyben e nagyérdemű férfiú minden téren részesül. Még csak annyit kívánunk megjegyezni, hogy Thaly Kálmán titkos tanácsosi kiténtése olyan jelenség, amely politikailag is nem csekély figyelmet érdemel. A kuruc fejedelem emlékét fölmagasztaltuk, a király hozzájárulásával és helyesléssel. Kossuth Lajos fia miniszter. A Rákóczi-forradalom történetírója: titkos tanácsos. Ezek olyan momentumok, amelyek egy egészen új korszakot nyitnak meg előttünk.

Diplomás proletárok.

Iria: Cserháti Jenő.

A képviselőház december 3-án tartott ülésén Halász Lajos képviselő a diplomás proletárság elszaporodásával foglalkozott; megemlítette, hogy bármint kormányzati ágban, ha nem oly állásra hirdetnek pályázatot, ahol már hivatalban levők előléptetéséről lehet csak szó, egész sokasága jelenkezik a pályázóknak, gyakran sokkal nagyobb kvalifikációval, mint aminő az állás elnyeréséhez szükséges.

Hogy mennyire igaza volt a képviselő urnak, azt néhány, a statisztikai évkönyvekből vett számmal kívánom megvilágítani.

A budapesti és kolozsvári tudomány egyetemén és a vidéki városokban levő jogakadémiákon 1902-ben a téli félévben tanult 6590 jogász; számuk 1906-ig 7260-ra emelkedett. Ezzel szemben a királyi József műegyetemen a rendes hallgatók száma 1902-1906-ig 1680-ról 1300-ra csökkent. Felsőiparisiskoláink hallgatóinak száma a megnevezett öt év alatt 517-től 571-re és ipari szakiskoláink tanulóinak száma 1086-ról 1124-re emelkedett.

Lássuk most már, milyen ez az arány a hozánk legközelebb fekvő külföldi országban, Ausztriában. Itt csak az 1906. évi létszámot fogom felsorolni. Az összes osztrák egyetemeken tanult a nevezett évben 9860 jogász, a műegyetemeken 8240 teknikus, az állami iparisiskolákon, melyek a mi ipari főiskoláinknak felelnek meg, 10,100. és az ipari szakiskolákon 11,830 tanuló.

Tehát, amíg Magyarországon 100 technikusra 560 jogász, addig Ausztriában 100 technikusra csak 120 jogász esik.

Az iparilag nálunk hasonlíthatóanul fejlettebb Ausztriában tehát a jogi tanulmányokat végző hallgatók száma nem sokkal nagyobb, mint nálunk, noha a fejlettebb ipar sokkal több alkalmat szolgáltat a jogász köznevelésére s míg odaát jogászhallgató és főiskolán tanuló teknikus majdnem egyenlő számban van meg; addig nálunk majdnem minden technikusra 6 jogász esik, s ez nálunk nem azért van így, mert kevés a teknikus, hanem mert sok a jogász.

Még kedvezőtlenebbé válik a szám, ha összehasonlítjuk a joghallgatók számát a teknikus hallgatók és az ipari pályára készülőek számával, akiket foglalkozásukra szakiskolákon képeznek ki.

Magyarországon esik, a mérnök-hallgatókat és szakiskolán tanulókat együttvéve, minden 100 fejre 240 jogász, Ausztriában pedig csak 30. Ezek a számok már nemcsak beszélnek, de valósággyal kiabálnak, és megjelölik a forrást a diplomás proletárságnak, mert egy ipari téren fejlődő országon lehetetlen állapot, hogy iskolában meg egyszerannyi a jogász-hallgató, mint a fő és középiskolákon ipari munkára készülő hallgatóké

és megokolta teszi Halász képviselőnek azt a kívánságát, hogy a kormány is figyelmenre méltassa a diplomás proletáriátus nehéz helyzetét.

A fentebb felsorolt hivatalos, megbízható forrásból vett számokat olvasva, érthetetlennek látszik, hogy ezek után nálunk a harmadik egyetemnek a föllállítására komolyan szóba jöhet, mert ha szervezete olyan lenne, mint a meglévő tudományegyetemekké, akkor egy alkalommal több lesz arra, hogy a jogászok száma szaporodjék.

A mérnök-hallgatók számának apadása a felsorolt öt év alatt abban nyeri magyarázatát, hogy az állami, államvasuti és egyéb közhivatalok műszaki tisztviselőinek helye lassanként betöltődött, a magánipar pedig az üzleti konstellációkhoz alkalmazza tisztviselőinek számát s így a technikusok száma a kereslet és kínálat elve szerint igazodik. Ezt éppen nem mondhatjuk a jogász-hallgatók számáról, mert nem találtunk elegendő okot arra, hogy jogász-hallgatóink száma öt év alatt 12 százalékkal növekedjék. Felsőipari és ipari szakiskoláink hallgatóinak száma oly csekélységgel emelkedett, hogy ezt bátran lehet stagnálásnak tekinteni. Ennek oka nem az, hogy nem volna elég jelentkező tanítvány, hanem hogy nincsen elég ipari fő- és szakiskolánk. Hiszen köztudomású dolog, hogy éventek a jelentkezők elég tekintélyes számát ipariskoláink kénytelenek hely hiányában visszautasítani.

Az ipari felső- és ipari szakiskoláknak hivatása a középosztály kevésbé vagyonos családjaiknak fiát rövid idő alatt kereső pályára előkészíteni, mert még az ipari főiskolát is — a gyakorlati évet betudva — négy év alatt elvégezheti és azonnal kenyérkeresetet és pedig legtöbb esetben jó kenyérkeresetet talál. Előkészíttségnek elég négy polgári iskola, tehát aki felső ipariskolába adja a fiát, eléri, hogy az már keres, mikor a tudomány- vagy műegyetemre készülő csak az örejtésig vizsgát teszi le.

Az az elvenvetés, hogy nincsen elég fejlett iparunk, hogy még több ipari főiskolának végzett hallgatóit el tudjuk helyezni, nem áll meg, mert ezeknek az iskoláknak műhelyeiben oly jó gyakorlati képzettséget nyerne, hogyha másként nem, mint munkás is megkeresi kenyérért, ezzel gyakorlati szerez és ha elég értelmes, idővel önálló iparos válhat belőle.

A felső ipariskolák elégtelen száma előmozdítja azt a halározatlan helyzetet-irányzatot, hogy az egyetem és műegyetem hallgatóinak legnagyobb kontingensét, ugyanis a hallgatók számának huszonhárom százalékát a kiskereskedők és kisiparosok fiát szolgáltatják. Tehát ahelyett, hogy a kisiparosok arra törekednék, hogy fia az ő mesterségét folytassa, kötelekessítse, hának — ugyanezzel — uri foglalkozást iparkodni biztosítani, mert nálunk még most is elegendő vannak, akik azt a közmondást, hogy a munka nemesít, akként variálják, hogy a munka bepiszkítja a ruhát.

A felső ipariskolát végzetek ellen az a panasza, hogy sokan közlőlk nem maradnak meg az iparos pályán, hanem inkább szeretnek gyárak és egyéb vállalatok irodáiban mint rajzoló, részletszerkesztők dolgozni.

Ennek egyik oka az, hogy a gyáraknak és vállalatoknak valóban szükségük van ilyen segédőrkre s ha a mi ipari főiskoláinkat végzetek nem mennek hozzájuk, hát kálldólról hozzák be őket. A másik ok a mi katonai köreinknek az az ősi fölfogása, hogy az olyan egyéves önkéntesből, aki kézi munkával keresi a kenyerét, tartalékos tisztt nem lehet. A felső ipariskolák végzett hallgatója — kinek megvan a joga az egyéves önkéntességre — hogy tartalékos tisztt lehessen, nem

akar dolgozni, hanem elmegy tisztviselőnek, illetve kezdetben napidíjúnak, mert napidíjából lehet tartalékos tisztt.

Ajánlom ezt a ténnyt delegátusaink figyelmébe.

Az elmondottak szerint ipari oktatásunk egyik legsürgősebb feladata volna az ipari főiskolák számát fokozatosan mindaddig növelni, míg az ipari pályára törekvő összes jelentkezőket be tudják fogadni. Ezzel szemben a vidéki jogakadémiákat fokozatosan meg lehetne szüntetni.

Az említett képviselő ur megemlítette azt is, hogy az 1883-iki közigazgatási törvényünk, mely már huszonöt éves jubileumát is megerte, elavult s meg kellene kísérelni annak kulturális fejlődésünknek megfelelő módosítását. Az említett törvény csak jogi kvalifikációt ismer. Senki sem tagadhatja, hogy a közigazgatásban a községtől kezdve egész föl az államig, a műszaki ügyek helyes intézése egyike a legfontosabb feladatoknak, mert ez javítja meg egyrészt a közegészségügyi állapotunkat s ettől remélhető másrészt az ország gazdasági fölvirágzása. Az említett törvény cikk a műszaki ügyekkel foglalkozó — tehát a legfontosabb munkát végző — technikus segédmunkássá degradálja, sőt még azt sem engedi meg, hogy az illető maga szerepeljen mint előadó. Tagadhatatlan, hogy a jogot végzett közigazgatási tisztviselők között is vannak olyanok, kik idővel meglehetősen tájékozottságot szereznek maguknak a műszaki ügyek körül, de ez nem elég arra, hogy példái vezetől állásban, saját meggyőződése alapján döntösn; má állóandó a mások tanácsára szorul.

Hallottunk már a kérdésnek oly megoldásáról is, hogy a mostani jogakadémiák mellé oly tanfolyamokat állítanának, melyeken a joghallgatók enciklopédikus műszaki tudást szerzhetnének s így a közigazgatáshoz szükséges műszaki tudásra szert lennének. Ennek az eszmének a végrehajtása valószínűleg szerencsétlenség volna, mert különösen községi intézésében a felütás még veszedelmesebb, mint a hozzá nem értés. Műszaki ismereteket pedig nem lehet az alapvető tudományok nélkül megszerezni.

Hogy a technikus képes közigazgatásban vezérállást is betölteni, ámbár erre csak igen ritkán, kivételesen kerül eddig a sor, azt a gyakorlat megmutatta s miután technikusink a közigazgatási jogot kötelezőleg hallgatják, az említett törvény oly módon való megváltoztatásának mi sem állná útját, hogy a jogi képzettség helyett a főiskolai (tudomány vagy műszaki egyetem) képzettséget szabni föltételül. Ha pedig a közigazgatási tisztviselőket iskolákban akarjuk előkészíteni és kiképezni, akkor állítsunk a felsőipariskolák mellé még egy évre terjedő tanfolyamot, ahol közigazgatási, közigazgatási jogot és az általános műveltség szempontjából még szükségesnek találó irodalmat, földrajzot, természetrajzot stb. tanítanának. Az innét kikerült tisztviselők a mostanakkal szemben az az óriási előnyvel bírnának, hogy tapasztalásból tudnák, mi a gyakorlati munka.

Ez volna egyik módja a diplomás proletárok száma apasztásának s a nagyobb igényű, nagyobb minőségű, de meglehetősen állás hiánya miatt alárendeltek munkát végző, tengődő, elégedetlen tisztviselők helyébe a kisebb igényű, de az adminisztráció mai igényeinek jobban megfelelő, elégedett felső ipariskolások kerülésnek mindaddig, míg a szegényebb sorsú szülők be nem látják, hogy fiaik számára a legmegfelelőbb az ipari pályára, mert a szolgáltatás, jó munkás mindig boldogul, csak az érzéketlen s mindent mástól váró jajt, ha nem kap azonnal olyan állást, amilyent ő magának kíván. Az igazán tehetséges, szegéd

nyebb sorsu flu előtt azért nincs elzárva a felsőbbfoku kvalifikáció megszerzése, mert az érettségi vizsgálat letévése után nyitva állanak előtte a műveltem-kapui, s az ilyen hallgatókból, amint a tapasztalat mutatja, kiváló mérnökök válnak.

doskodik arról, hogy a tanfolyam a hentesek telepén is megtartható legyen.

Budapest, 1908. évi december hó 20-án.

Darányi s. k.

Körendelet.

A huszvizsgálóról.

106.723
III-1.

M. Kir. Földmivoltügyi Miniszter.

Válamennyi városi és vármegyei törvényhatóságoknak.

A huszvizsgálat tárgyában f. évi június hó 24-én 54.300. szám alatt kibocsátott rendelet alapján alkotott és huszvizsgálók kiképzésére szolgáló tanfolyamokról szóló szervezeti szabályzatot tudomásul és lehető leghatékonyabb körben való közhírtetéssel céljából azzal küldöm meg, hogy ezen szabályzatban jelöltem ki idézett rendeletem 30 §-a alapján azon városok köztvágóhidjait, amelyek huszvizsgálói tanfolyamok tarthatók.

Ugyancsak ezen szabályzatban megállapítottam azon módokat, amelyeknek alapján ily tanfolyamok megtarthatók lesznek, továbbá szabályoztam a tanfolyamra való felvételt és a vizsgátra való jelentkezés feltételeit, a tanfolyamot vezető állatorvosok és vizsgáló bizottsági tagok illetményeit.

Mintthogy pedig az említett huszvizsgálói rendelet követelményeinek megfelelően kiképzett huszvizsgálói tanfolyam vezetők jelenleg rendelkezésre nem állanak, ezen szabályzat 10 §-ában gondoskodtam arról is, hogy a kijelölendő tanfolyam vezetők, Budapest székesfőváros köztvágóhidján I hónapig tartó tanfolyamon egyöntetűleg kiképeztessek.

Ezen indok készítettet arra, hogy az illetékes m. kir. állategészségügyi felügyelőktől bekívánt javaslat alapján előre megállapítsam az ily tanfolyam vezetésére alkalmas állatorvosok névsorát és gondoskodom a tanfolyam vezetők helyettesítéséről, míg azok Budapesten kiképezetnek.

Az erről szóló kimutatást előzetes tudomásul azzal a megjegyzéssel küldöm meg, hogy az illetékes törvényhatóságok főispánjait felkértem, miszerint a tanfolyam vezetők kijelölésére nézve a huszvizsgálói rendelet 28. §-ában biztosított, továbbá a m. kir. állatorvosok helyettesítésére nézve az 1900. XVII. t.-c. 9. §-ában foglalt jogát ezen összeállítás figyelembe vétele mellett gyakorolják, és a tanfolyam vezetők kijelölése és helyettesítése tárgyában tett intézkedéseiről a törvényhatóságot értesítsék.

Mintthogy pedig ezen kimutatás szerint tanfolyam vezetőkül helyhatóság m. kir. állatorvosok is ki fognak jelölteni, ezeknek pedig a Budapestben tartandó, tanfolyamra való felrendelésük folytán helyettesítésük váltik szükségessé, ezen időre a helyettesítésre kijelölt m. kir. állatorvosoknak szükséges és az 1900. XVII. t.-c. 10. §-ában előírt engedélyt már most megadom, a helyhatósági állatorvosok helyettesítésére nézve pedig felhívom a törvényhatóságot, hogy a tanfolyam vezetők kijelölése és Budapestre történt felrendelése után megfelelően intézkedjék.

Elvárom a törvényhatóságától, hogy ezen tanfolyamok akadálytalan megtartása érdekében szükséges intézkedéseket megtéti, illetőleg ily városokban, ahol a kijelölt köztvágóhid sértségására ez idő szerint berendezve nincs, előzetesen gon-

106.723.
III-1. sz.

M. Kir. Földmivoltügyi Miniszter.

A huszvizsgálók kiképzésére szolgáló tanfolyamok szervezési szabályzata.

1. §.

A huszvizsgálat tárgyában f. évi június 27-én 543.000 sz. a. kibocsátott rendelet 27. §-ának f) pontjában előírt képesítés megszerzéséhez céljából ezen rendelet 28-37. §-aiban meghatározott tanfolyamok Budapest székesfőváros köztvágóhidjain kívül, melyeket ily célra idézett rendelet 30. §-a már kijelölt Arad, Debreczen, Miskolc, Nagyvárad, Pécs, Pozsony, Sopron, Szabadka, Szatmárnémeti, Szeged, Szekesfejérvár, Temesvár, Ujvidek és Zombor thjt. városok, továbbá Brassó, Eger, Eperjes, Esztergom, Fogaras, Gyula, Gyulafehérvár, Kaposvár, Losoncz, Máramarossziget, Nagykanizsa, Nagykároly, Nagyszeben, Nagyszombal, Nyíregyháza, Nyitra, Szombathely és Veszprém r. t. városok, valamint esetleg több kijelölendő városok köztvágóhidjain tarthatók.

Ezen köztvágóhidak közül, Budapesten kívül még Győr, Pécs, Sopron és Szeged városok köztvágóhidjain a mutakozó szükséghez mérten egy időben két tanfolyam a többi köztvágóhidakon pedig egy-egy tanfolyam tartható.

2. §.

A felsorolt köztvágóhidakon tanfolyam csak akkor kezdhető, amikor arra legalább tíz hallgató jelentkezés és az illető helyeken ugy svaszarmarhák, mint közfogyasztásra szánt sertések célja veit tanfolyam ideje alatt oly számban kerülnek levágásra, mely a tanfolyam sikeres megtartásához szükséges tananyagra elegendőnek látszik.

A hol pedig a köztvágóhid közfogyasztásra szánt sertések levágására berendezve még nincs és tanfolyamnak a hentesek telepén való tarthatása elvárhatóan akadályokká ütközik, ott ily tanfolyam nem tartható.

3. §.

Tanfolyamra felvétel iránt a tanfolyam vezetésével megbízott állatorvosnál kell jelentkezni. Jelentkezés alkalmával a huszvizsgálat tárgyában 54.300-1908. sz. kiadott rendelet 27 §-ának a) b) c) d) és e) pontjaiban előírt kellékek fenforgása igazolandó.

4. §.

Az egyes tanfolyam megkezdésének idején a 2. §-ban meghatározott feltételek szemelől tartásával a tanfolyamok vezetésével megbízott állatorvos állapítja meg. Ugyanó értesít arról ugy az illető tanfolyamra beosztott hallgatókat, mint a képesítést végző vizsgáló bizottság elnökét. (a törvényhatósági m. kir. állatorvost, illetve Budapesten a ker. m. kir. állatorvost.)

5. §.

A tanfolyamok hallgatói a huszvizsgálat tárgyában kiadott rendelet 28., illetve 31. §-ában előírt 20 kor. tandíjat és 6 kor. vizsgadíjat a tanfolyam helyére illelekes ki. adóhivatálnál (Budapestben az állampénztárnál) fizetik le.

A tandíj lefizetését igazoló nyugta a tanfolyam megkezdésekor a vizsgadíj lefizetéséről szóló nyugta pedig a vizsgát megelőző időben a tanfolyam vezetőjének átadandó.

A tanfolyam vezetője úgy a tandíj, mint a vizsgáji lefizetéséről szóló nyugtákat a vizsgáló bizottság elnökének szolgáltatja át, aki azokat a m. kir. Földmivelésügyi miniszterhez terjeszti fel.

6. §.

A tanfolyam hallgatói és amennyiben nem vágóhídi állatorvos vezetője a tanfolyamoknak, az ezzel megbízott állatorvosok házirendjében a vágóhídi állatorvosok illetve a közbádoghid vezetőjének rendelkezéseihez és általában az illető közbádoghídon e részben fenálló rendszabályokhoz szorosan alkalmazkodni tartoznak.

Azon hallgató, aki három előadástól távol marad, képesítő vizsgára nem bocsátható, kivéve, ha a tanfolyam vezető állatorvos az illető vizsgára bocsátását tekintettel szerzett ismereteire és képzettségére a vizsgáló bizottságnak javaslatba hozza.

7. §.

A tanfolyamokat a vizsgáló bizottság elnöke, Budapest székesfőváros területén, a közbádoghídi vezető állatorvos ellenőrzi.

8. §.

A tanfolyamok vezetőinek minden tanfolyam után 160 kor., a vizsgáló bizottság tagjainak pedig minden vizsga után 20 kor. tiszteletdíj jár. Ha pedig a vizsga székhelyükön kívül fekvő helyen tartalják, a tiszteletdíjon felül szabályszerű napidíjra és utiköltségre is igényük van.

9. §.

Állami alkalmazottak úgy a tiszteletdíj, mint az előző §. alapján őket esetleg megillető napidíjakat és utiköltségeket rendes havi utiszámlájukban számítják fel.

Más alkalmazottak, ha csupán tiszteletdíjra van (szükségük) igényük, erről jegyzéket készítenek és azt utalványozás végett a vizsgáló bizottság elnöke utján a m. kir. földmivelésügyi miniszterhez terjesztik fel. Ha pedig az előző §. alapján a tiszteletdíjon felül napidíjra és utiköltségre is van igényük, ebben az esetben úgy a tiszteletdíjat, mint a napidíjat és utiköltséget uti számlában számítják fel és azt hatóságuk által történt érvényesítés után az érdembe hozott összeg utalványozása végett ugyancsak a vizsgáló bizottság elnöke utján a m. kir. földmivelésügyi miniszterhez terjesztetik fel.

10. §.

A tanfolyamok megkezdése előtt az azok vezetésével megbízott állatorvosok egészséges kiképzése céljából Budapest székesfőváros közbádoghídjain külön tanfolyamok tartanak.

Ezen tanfolyamok egy-egy hónapig tartanak, mely időre az azokra berendelt állatorvosok egyenként utiköltségeiken kívül 200 kor. napidíj általányt kapnak.

Az általán utalványozása iránt a tanfolyam vezetője jelentkezés után tesz előterjesztést a m. kir. földmivelésügyi miniszterhez.

A tanfolyamon résztvevő helyhatósági állatorvosoknak a tanfolyam tartama alatt netalán szükséges helyettesítésével járó költségek az államkincstárt terhelik.

Budapest, 1908. évi december hó 20-án.

Darányi s. k.

Hirek.

— Gróf Degenfeld József képviselőjelölt. Városunk III. kerületének egy nagy küldöttsége a héten felkereste Degenfeld József grófot a képviselőjelöltség elfogadására. A nemes gróf a jelöltséget elfogadta és programját tömör vonásokban kifejtette. Kívánja a hadsereg vezényletében, szolgálatában és adminisztrációjában a magyar nyelvet; Magyarország önállóságának kifejezését a külképviseletben; az önálló magyar nemzeti bankot, az általános, egyenlő, titkos, községenkénti gyakorlatú szavazati jogot. Ez a program minden magyar ember programja, miért is egyesült lelkesedéssel támogassuk Degenfeld József gróf jelölését. A nemes gróf nagy tudásával, Debreczen iránt mindenha tanusított szeretetével és meleg érdeklődésével reászolgált arra, hogy az északeleti alföld metropolisát képviselje. Neve, tekintélye, dolgozni szerető elméje, ideálókért hevülő lelke, határozott egyénisége, önálló eszméi mind alkalmassá teszik őt arra, hogy bizalmunk minden további gondolkodás nélkül őt küldje a népképviseletbe. Városunk egy hatalmas támaszt és pártfogót talál az ő személyében és a megboldogult Szabó Kálmán örökét e városnak egy igazi jóakarója foglalja el. Emeljük tehát magasra a Degenfeld József gróf nevével ékített lobogót és vigyük megválasztását diadalra. Mint ember, mint képviselő, egyaránt díszre lesz városunknak.

— Kinevezés. Weszprémi Zoltán főispán Harsányi Miklós dr.-t díjas, Vasáry István pedig díjtalan közigazgatási gyakornoknak nevezte ki.

— Szabó Kálmán emlékezete. A debreczeni kereskedelmi és iparkamara folyó hónap 14-ikén gyászünnepet tart elhunyt elnökének: Szabó Kálmánnak emlékezetére. A városi tanácsot ez alkalommal Kovács József polgármester, Vecsey Imre főjegyző, Oláh Károly és Körner Adolf tanácsnokok képviselik.

— Györy Kálmán halála. Györy Kálmán városi mérnök, mértékhatélesítő főnök január 3-ikán elhunyt. A megboldogult évtizedeken keresztül szolgálta a várost és egy buzgó munkásságával, mint jóságos szívvel megszerzte az emberek becsülését. Áldott jó lelkű ember volt, gyöngéd szívű és nyájas, udvarias egy a hivatalos, mint a társadalmi életben. Halála előtt néhány nappal szél érte és az erős szervezet nem tudott sikeresen megküzdeni az enyészet hatalmával. Temetése f. hónap 5-én. délután ment végbe a nagy közönség részvételével s Szele György lelkész gyönyörű imájával. A városi tanács és a városi tisztikar teljes számban vett részt a temetésen, őszinte szívvél gyászolva a legnemesebb tiszteltünk, kit igaz magyar lelkéért mindnyájan szeretünk. Áldás kísérje emlékeztét, gyászbarorull családját pedig vigasztalja meg a Gondviselés.

— Frohner Gézáknak temetése. Frohner Gézát, a világitási vállalat pénztárosát január 4-én temették el a vasúti állomástól. A gyászszertartáson részt vett a városi tanács, a tisztikar és a világitási vállalat hivatalnokai. Élete legszebb szakában hunyt el Frohner Géza. Gyászára mindazoknak, kik őt szerették és becsülték.